

Symfonie van beweging door Heuvelland, toerreners Amstel Gold Race hebben gezelligheid gemist tijdens corona-sabbatical

Vandaag om 19:00 door Frans Dreissen

Jeff de Renet (links) en John van Ool uit Stevensweert komen even op adem bij de verzorgingspost in Euverem.

Afbeelding: Harry Heuts

1 / 6

Als een langgerekt lint en kleurrijk mozaïek van beweging, trekt de Toerversie Amstel Gold Race zaterdag

urenlang door het Heuvelland. „We hebben die gezelligheid en dat samenzijn het afgelopen jaar écht gemist.”

Ze mogen weer. Massaal op de pedalen. Zo'n 15.000 enthousiaste recreanten trotseren de beroemde kuitenbijters in en rondom mergelstad Valkenburg. Jeff de Renet (68) en John van Ool (58) uit Stevensweert hebben zich tijdens de coronatijd lang fietsend zitten te verbijten. „In je eentje of hooguit met een zeer kleine groep de weg op. Ook leuk, maar toch... Je mist die sfeer en saamhorigheid van de grote evenementen.”

Cijfers

15.000 deelnemers

6 afstanden

200 verkeersregelaars

30.000 bananen

60.000 Snelle Jelle-koeken

25.000 liter Isostar sportdrank

500 medewerkers/vrijwilligers

De twee krasse knarren maken deel uit van de voorhoede van een grotere enclave PuurSpanje-rijders. „Ruim honderd man uit het hele land en zelfs uit Spanje.” Het gezelschap, gesponsord door een makelaar uit Spanje, treft elkaar voor het eerst sinds lange tijd tijdens de AGR-toerklassieker.

„Het is mijn elfde deelname”, vertelt Jeff de Renet met enige trots. Hij gaat voor de 150 kilometer; de op twee na langste toertocht. „Een mooie afstand, want die klimmetjes als de Kruisberg, Eyserbosweg en Keutenberg hakken er flink in.”

Debuut

Christel Verduijn en Maria van der Starre-Garcia uit Zeeuws-Vlaanderen debuteren tijdens de toerversie van de Gold Race. „Wat ons trekt? Dat zijn toch de heuvels en de uitdaging. In Zeeland hebben we weliswaar veel wind. Maar de uitdaging hier is van een geheel andere categorie. Dit is pittig, een echte beproeving. En eenmaal aan de meet op de Cauberg vier je toch een beetje een overwinning op jezelf.” Bij de verzorgingspost Osebos in Euverem wordt gefoerageerd. Energie tanken. De wafels en Snelle Jelle's gaan erin als gesneden koek. Vlak voor start van een nieuwe etappe worden de bidons nog gauw gevuld met water.

Lopende bandwerk

In de tent van Shimano werken de mecaniciens letterlijk aan de lopende band. „Veel fietsen hebben een tijdje in de schuur gestaan en daardoor wat onderhoud gemist”, legt Berteld Dekker uit. De expert die onder meer de tijdrif fiets heeft opgebouwd waarop Tom Dumoulin in 2017 wereldkampioen werd, vertelt dat met name de versnellingen op de fietsen de zwakke schakel zijn. „De lichte versnellingen worden elders in Nederland amper gebruikt. Hier in de heuvels juist wel en dan blijkt al gauw dat ze niet meer goed zijn afgesteld.”

In de belendende tent van Sportdokters.nl regeert juist de rust. „Het is ideaal weer; niet te warm, niet te koud.” Het team bekommert zich over het klein fysiek leed, zoals schaafwondjes en kramp. „De mensen die hier voor het eerst fietsen overschatten hun fietsvaardigheid nog wel eens. Vooral bergaf willen ze nog wel eens te laat in de remmen knijpen. Al met al valt het dit jaar met lichte kwetsuren echter alleszins mee.”

Goed fout

Soms gaat het ook goed fout. Arthur de Flart (55) uit Koog aan de Zaaag zag een ietwat onbeholpen toerrenner pal voor zijn neus pardoos tegen het asfalt smakken. „Hij wilde wat te

eten pakken, toen het stuur uit zijn hand sloeg. We hebben eerste hulp geboden en gewacht op de ambulance die de onfortuinlijke man naar het ziekenhuis heeft gebracht.”

Opstappen en weer verder. Doorzetten, dat is wat de 15.000 toerrijders drijft. Op de voorlaatste ‘col’, de Keutenberg, krijgt lijdende een gezicht. Pascal de Vries uit Boxmeer wurmt zich net als talloze metgezellen moeizaam omhoog. Getormenteerde blik, de mond wijd open, slingerend van links naar rechts.

Maar opgeven? Ho maar!

Bokswedstrijd

„Het voelt als een bokswedstrijd. Op dat korte maar venijnig steile stuk, krijg je rake klappen. Maar ik ben boven.” De gekwelde grimas maakt plaats voor een triomfantelijke grijns.

„Jongens, dit voelt lekker.” En geeft nieuwe energie voor de laatste kilometers richting verlossende finish. Daar waar na een verplichte corona-sabbatical voor velen weer eens een verdiend verfrissend fietsbiertje wacht.

□□

